

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Groza Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

GROZA Cristian XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2018 – 03.10.2019;

Instanța de apel: 31.10.2019 – 10.12.2019;

Instanța de recurs: 21.02.2020 – 20.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 03 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Groza Cristian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată de 140 ore.

A fost respinsă cerința procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor în sumă de 448 lei pentru efectuarea expertizei.

S-a dispus încasarea din contul lui Groza Cristian în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX, Codru Nina, prejudiciul material în sumă de 6584, 35 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 11 iulie 2018, în jurul orelor 17:12, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se pe teritoriul stației PECO „Lukoil”, amplasată în XXXXX, adică într-un loc accesibil publicului, din intenții huliganice, fără careva motive întemeiate, din motiv că XXXXX a refuzat să-i permită să se plimbe cu bicicleta sa, cu intenție că fapta să fie auzită și văzută de două sau mai multe persoane, în prezența a patru persoane, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încălcat grosolan ordinea publică și i-a aplicat lui XXXXX 2 lovituri cu palma în regiunea feței, ca rezultat ultimul căzând jos și pierzând cunoștință, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201802P2416

din 13.07.2018, plaga contuză la nivelul capului, excoriații la nivelul omoplatului drept și antebrațului stâng, echimoză la nivelul hemitoracelui drept, cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează ca vătămare ușoară, încălcând concomitent ordinea publică.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Cebotari Adrian în interesele părții vătămate XXXXX, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie admisă acțiunea civilă integral și aplicată o pedeapsă mai aspră față de inculpat.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Cebotari Adrian a invocat următoarele:

– consideră că încasarea prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei nu este suficientă și echivalentă suferințelor fizice și psihice ale părții vătămate;

– în urma agresării partea vătămată a avut de suferit mult și moral și fizic, fiind înjosit de agresor, i s-a înrăutățit starea sănătății, mama acestuia fiind impusă să meargă cu partea vătămată peste hotare la tratament;

– de asemenea este prea blândă pedeapsa aplicată inculpatului, or instanța nu a ținut cont de comportamentul acestuia, inculpatul nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, nu l-a vizitat la domiciliu sau la spital, nu a contribuit la tratamentul lui.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, apelul avocatului s-a admis, cu casarea sentinței parțial în latura civilă și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Groza Cristian în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 25.000 lei. În rest sentința atacată s-a menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, din categoria celor mai puțin grave, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de personalitatea inculpatului, anterior nejudicat, se caracterizează satisfăcător, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane.

În prezenta cauză avocatului Cebotari Adrian în interesele părții XXXXX a înaintat acțiunii civile împotriva inculpatului conform căreia a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 6584,35 lei și a prejudiciului moral în

sumă de 100.000 lei (f.d. 109-110). Ca urmare, instanța de apel a admis acesta, motivând prin prevederilor art. 219, 220, 225 Cod de procedură penală și 1422-1423 Cod civil, respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret.

Mărimea prejudiciului moral solicitat de către partea vătămată XXXXX în cuantum de 100.000 lei, nu a fost dovedit în cuantumul cerut, tot odată a fost reținut faptul că partea vătămată, fără îndoială, a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, prin faptul că a avut stări de stres, disconfort, dureri suportate, suferințe psihice, de faptul că în urma agresării de către inculpat în loc public, în prezența a altor persoane, inculpatul, dorind să-și împuie supremația fizică și morală asupra unui tânăr neajutorat, dar și de faptul că a fost internat, fiind-i aplicate diverse tratamente, a administrat mai multe tipuri de medicamente pentru ameliorarea stării de sănătate, la fel fiind suspusă mai multor investigații, astfel a fost considerat mărimea prejudiciului moral ce urmează a fi încasat în contul părții vătămate în sumă de 25.000 lei este echitabilă și rezonabilă ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-a fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului. În rest sentința se menține.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii prejudiciului moral și menținerea sentinței.

În motivare recurentul a indicat:

- instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul a recunoscut cele comise, este de acord cu pedeapsa stabilită, dar fiind student la Universitatea de Stat, nu dispune de bani pentru a achita prejudiciul, totuși este de acord să achite părții vătămate suma stabilit de prima instanță;

- partea vătămată nu a prezentat probe, care ar demonstra cuantumul prejudiciului moral;

- nu s-a luat în considerație situația materială a inculpatului, posibilitățile financiare ale subsemnatului, fiind student, la întreținerea mamei;

- instanța de fond, coraportînd suferințele fizice și psihice invocate ca fiind suportate de partea vătămată, precum și circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitate inculpatului, a considerat echitabilă compensarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului

inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează despre inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul penal constată că recurentul în recursul declarat nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică cuantumul prejudiciului moral.

Din conținutul cererii rezultă că inculpatul pledează pentru micșorarea prejudiciului moral, iar în vederea susținerii acestei poziții face trimitere la mai multe circumstanțe factologice, pe care le descrie în detaliu, evidențiind că instanța de apel nu au apreciat la justa valoare probatoriu administrat pe caz.

Colegiul reține că, recurentul, deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui, critică decizia contestată doar în partea ce ține de acțiunea civilă, considerând-o prea mare, solicitând în acest sens, menținerea sentinței instanței de fond.

Soluția instanței de apel este una corectă și justificată, deoarece conform art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală *acțiunea civilă în procesul penal se intenționează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.* Alin. (3) pct. 1), prevede că *prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia.*

În plus, la judecarea cauzei instanța de judecată, ține cont de faptul că în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazurile de deces a victimei, persoanele vătămate au dreptul în conformitate cu art. 1422 și 616 alin. (2) Cod civil la repararea prejudiciului nepatrimonial (moral) sub formă de despăgubiri în bani în suma stabilită de instanțele judecătorești în baza unei aprecieri conform principiilor echității. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Luând în considerație cele menționate, instanța de recurs conchide, că soluția instanței de apel referitor la admiterea acțiunii civile depuse de partea vătămată Codru

Ruslan, în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă, este una corectă și justificată, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma prețurile solicitate de XXXXX, totodată este reținut fără îndoieli că partea vătămată a avut suferințe fizice și psihice în urma agresiunii din partea inculpatului.

Conform prevederile art. 220 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.*

În stabilirea cuantumului prejudiciului moral s-a ținut cont de gravitatea suferinței, circumstanțele situației, dar de menționat că inițial în ședința instanței de fond, apărătorul și inculpatul au susținut integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată (f.d. 125).

Totodată, instanța de apel în motivarea soluției sale a reținut că, mărimea prejudiciului solicitat de către partea vătămată XXXXX în cuantum de 100000 lei, nu a fost dovedit în cuantumul cerut, însă consideră mărimea prejudiciului moral ce urmează a fi încasat în contul părții vătămate în sumă de 25000 lei drept echitabilă și rezonabilă ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-a fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Groza Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Groza Cristian XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion